

„Dat gebeurt omdat ons immuun-systeem in actie komt om kanker-cellen aan te vallen. Bij melanoom bijvoorbeeld kunnen de immuuncellen soms de tumoren geheel of gedeeltelijk opruimen”, legt Wijnand Helfrich uit. „Helaas heeft dit maar een tijdelijk effect, want de kwaadaardige cellen hebben trucjes ontwikkeld om de immuuncel-

vermogen van de kankercellen kan blokkeren. Het probleem is echter dat deze antistof geen verschil tussen een gezonde en een kankercel ziet. Daardoor kunnen gezonde cellen zich niet goed meer verdedigen tijdens een aanval van immuuncellen. Dit kan bij sommige patiënten leiden tot soms blijvende bijwerkingen van de immunotherapie.

De nieuwe antistof stopt de remfunctie van de kankercel door zich aan de drukpunten te hechten, waardoor de immuuncel de kankercel kan bestrijden.

3 De nieuwe antistof hecht zich niet aan gezonde cellen waardoor de gezonde cel de immuuncel gewoon blijft afremmen.

brengen. Men kan echter ook in een eerder stadium worden benut, bijvoorbeeld om slecht functionerende hersencellen in kaart te brengen.

Helfrich heeft een mogelijke oplossing gevonden: „We hebben een slimmere antistof gemaakt die zich

eerst aan de kankercel bindt en dan lokaal de remmende werking op immuuncellen blokkeert.”

Voor reacties en suggesties: medisch@telegraaf.nl

IK
LEEF!

'Ik geef nooit zomaar op'

DIANA DIVERA (44) UIT ALKMAAR HEEFT HET Trisomy X-syndroom, een chromosoomafwijking. Hierover schreef ze meerdere boeken, waaronder *Mijn extra X* en *Houd moed*.

door MARION VAN ES

'Als kind voelde ik me al nooit begrepen. Ik was lang, mager, hilde veel en kon tijdens de gymles geen bal vangen. Als ik rende, was ik bang om over mijn eigen voeten te struikelen. Achteraf gezien zijn dat allemaal kenmerken van mijn chromosoomafwijking; ik heb drie in plaats van twee X-chromosomen. Ik ben ook gevoelig voor stress, ben emotioneel zeer kwetsbaar en heb weinig spierkracht, waardoor ik veel pijn in mijn rug en gewrichten heb.

Pas toen ik in 2010 na drie miskramen een chromosoomonderzoek in het ziekenhuis kreeg, kwam mijn afwijking aan het licht. Ze zeiden dat het niet zoveel voorstelde, maar voor mij veranderde er heel veel. Ik wist eindelijk wat ik had! Ondanks dat ik veel ben gepest en er werd gezegd dat ik niet veel zou aankunnen, heb ik altijd door-

gezet. Na een cursus zelfvertrouwen en shiatsu ben ik zekerder geworden.

Ook creatief bezig zijn helpt me. Daarom heb ik de website www.dianadivera.net opgericht en ben ik boeken gaan schrijven, zowel voor volwassenen als kinderen. Ik begon de website omdat ik graag mensen wil informeren, maar ik

wil veel meer vanuit mijn ervaringsdeskundigheid doen. Ik wil mensen met dezelfde beperkingen als ik laten zien dat zij veel meer kunnen dan zij zelf denken of wat hun omgeving denkt.

Toen ik op een contactdag vertelde dat ik mijn rijbewijs had behaald, zei een moeder van een meisje met onze chromosoomafwijking dat haar dochter dat nooit zou lukken. Daar kan ik me echt kwaad om maken. Soms is iets inderdaad te hoog gegrepen, maar het kan geen kwaad om het eerst te proberen. Zo ben ik van plan een bakfiets aan te schaffen, zodat ik lekker veel met mijn hond op pad kan. Sommige mensen denken dat fietsen met zo'n gevaarte te zwaar voor me is, maar dat zien we dan wel weer.

Dan denk ik terug aan alle dingen die wel zijn gelukt, wat me kracht geeft. Ik hou van uitdagingen. Ik vind het bijvoorbeeld heer-

Diana Divera: „Sommige dingen zijn te hoog gegrepen, maar dat weet je niet als je ze niet probeert.”

FOTO: MICHEL SCHNATER

lijk om tegen de storm in of dwars door de regen te fietsen. Veel mensen stoppen zodra het te moeilijk wordt, ik stop niet zo snel. Ik wil mezelf blijven ontwikkelen en ga echt niet zomaar opgeven!”

6 Kracht van alle dingen die lukken